

поради Татия, нападнали върху него, който билъ въ Лавиния *) заедно съ Ромула за да принесетъ жертва, и го убили; а напротивъ испратиле Ромула съ голѣмо въсхищение, понеже билъ справедливъ. Ромулъ зель мъртвото тѣло на Татия, и съ голѣма почитъ го погрѣбилъ у Авентинското бърдо на едно мѣсто наречено Армилистрия *), и прѣнебрѣгналъ наказанието на убийцитѣ. Нѣкон списатели приказватъ, че Лаврентийскитѣ граждани като се уплашили отъ приключението, за туй прѣдале Татиевитѣ убийци. Ромулъ обаче ги освободилъ, и рече: че *убийството било откупено съ убийство*. Тѣзи думи даде причина за сумнение, че ужъ се възблагодарилъ отъ приключението, понеже се отървалъ отъ съвладѣтеля си; подиръ това Ромулъ никакъ не смутилъ работитѣ, нито докаралъ въстание между Сабинянитѣ. Тѣй щото едни хора хранили любовь къмъ него, други му се боели отъ силата, а други гледали на него като на богъ, за туй всячкитѣ го слѣдвали съ любезность и съчувствие. Даже и инностраниитѣ много се очудвали на Ромула. По-старитѣ отъ тѣхъ наречени Латини ***) бѣха пратиле до него посланници, чрѣзъ които се съгласявали, за да иматъ съ него приятелство и съюство; прѣзъ онова врѣме Ромулъ за-владелъ и Фидиния, ближенъ градъ на Римъ, и станъ по слѣдоющій начинъ: Първо, инкогнито пратилъ конници

*) Въ старо врѣме царитѣ имале обичай за ежегодношно да принасятъ жертва у Лавиния, гдѣто биле положени Паладитѣ отъ Трояда.

**) Мѣсто, на което войската се переше.

***) Народъ, който живѣлъ въ Латия.